

P9_TA(2024)0160

Represyjne środowisko w Afganistanie, zwłaszcza publiczne egzekucje i przemoc wobec kobiet

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2024 r. w sprawie represyjnego środowiska w Afganistanie, zwłaszcza publicznych egzekucji i przemocy wobec kobiet (2024/2617(RSP))

(C/2024/6557)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
 - A. mając na uwadze, że od momentu przejścia władzy w kraju talibowie zdemontowali system wymiaru sprawiedliwości, nakazali sędziom pełne wdrożenie szariatu oraz wznowili publiczne egzekucje i okrutne kary, takie jak chłosta i kamienowanie; mając na uwadze, że od tego czasu odbyło się pięć publicznych egzekucji w obecności tysięcy osób;
 - B. mając na uwadze, że talibowie praktycznie usunęli kobiety i dziewczęta z życia publicznego; mając na uwadze, że ograniczenia ich praw obejmują zakaz pracy i podróżowania, odmowę dostępu do opieki zdrowotnej bez krewnych płci przeciwnej, zakaz kształcenia powyżej szóstej klasy, zakaz dostępu do miejsc publicznych i sportu, brutalne egzekwowanie rygorystycznych zasad dotyczących ubioru oraz likwidację systemu wsparcia dla ofiar przemocy;
 - C. mając na uwadze, że mniejszości, takie jak Hazarowie i Tadżykowie, w coraz większym stopniu doświadczają represji i dyskryminacji;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie kryzysem humanitarnym i kryzysem praw człowieka w Afganistanie od czasu przejścia władzy przez talibów; przypomina o międzynarodowych zobowiązaniach Afganistanu w zakresie praw człowieka; ponownie wyraża niezachwiane poparcie dla narodu afgańskiego oraz jednoznacznie opowiada się za przestrzeganiem jego praw i wolności zagwarantowanych w ciągu ostatnich 20 lat;
 2. potępia radykalną interpretację i także egzekwowanie przez talibów szariatu oraz próbę usunięcia kobiet i dziewcząt z życia publicznego, co jest równoznaczne z prześladowaniem ze względu na płeć i z apartheidem płciowym; wzywa do natychmiastowego przywrócenia pełnego, równego i znaczącego udziału kobiet i dziewcząt w życiu publicznym, w szczególności ich dostępu do edukacji i pracy; wyraża uznanie dla odwagi afgańskich kobiet i solidaryzuje się z nimi;
 3. wzywa faktyczne władze afgańskie do ponownego wprowadzenia ogólnokrajowego systemu wsparcia dla ofiar przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz do zapewnienia możliwości starania się o schronienie, dostęp do opieki medycznej, środki odwoławcze i zadośćuczynienie;
 4. wzywa do uwolnienia ofiar przemocy wobec kobiet i dziewcząt z więzienia, gdzie są przetrzymywane w nieludzkich warunkach ze szkodą dla ich zdrowia psychicznego i fizycznego⁽¹⁾;
 5. wzywa de facto władze afgańskie do zniesienia kary śmierci i do natychmiastowego wstrzymania publicznych egzekucji, zaprzestania innych okrutnych lub nieludzkich kar oraz dyskryminacji i barbarzyńskich prześladowań kobiet i dziewcząt, a w szczególności osób LGBTIQ+ oraz mniejszości etnicznych i religijnych;
 6. potępia arbitralne zatrzymania obrońców praw człowieka, w tym Manizhy Seddiqi, Ahmada Fahima Azimiego, Sediqullaha Afghana, Fardina Fedayee i Ezatullaha Zwaba; wzywa do ich bezzwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia;
 7. domaga się utrzymania ściśle warunkowej współpracy z talibami w oparciu o pięć kryteriów określonych przez Radę i wynikających z zaleceń specjalnego sprawozdawcy ONZ;

⁽¹⁾ Misja pomocowa Organizacji Narodów Zjednoczonych w Afganistanie, Divergence of Practice: The Handling of Complaints of Gender-Based Violence against Women and Girls by Afghanistan's de facto Authorities [Różne praktyki. Rozpatrywanie skarg dotyczących przemocy ze względu na płeć wobec kobiet i dziewcząt przez faktyczne władze Afganistanu], grudzień 2023 r.

8. popiera apele afgańskiego społeczeństwa obywatelskiego o pociągnięcie faktycznych władz do odpowiedzialności za ich zbrodnie, w szczególności w ramach dochodzenia Międzynarodowego Trybunału Karnego, poprzez ustanowienie niezależnego mechanizmu śledczego ONZ i rozszerzenie unijnych środków ograniczających;
9. wzywa UE i państwa członkowskie do zwiększenia pomocy humanitarnej i finansowej w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb i zagwarantowania źródeł utrzymania oraz w celu wsparcia afgańskiego społeczeństwa obywatelskiego; wzywa państwa członkowskie do wydawania wiz humanitarnych prześladowanym kobietom i obrońcom praw człowieka oraz do zakończenia ewakuacji miejscowego personelu afgańskiego pozostawionego bez pomocy;
10. wzywa społeczność międzynarodową, w szczególności podmioty regionalne, do utrzymania presji na faktyczne władze afgańskie; podkreśla, że przymusowy powrót Afgańczyków zagraża ich bezpieczeństwu;
11. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim, Organizacji Narodów Zjednoczonych i faktycznym władzom Afganistanu.
